DIMENSIUNI SPORTIVE ÎN ANII CINCINALULUI

JUDEȚUL BIHOR MARCHEAZĂ O PREZENȚĂ TOT MAI EDIFICATOARE ÎN GEOGRAFIA SPORTIVĂ A ȚĂRII

	1968	1970
Secții afiliate	262	277
Sportivi legitimați	3078	4028
Sportivi clasificați	3309	4608
Antrenori	197	207
Arbitri	653	1084
Titluri naționale	6	14
Recorduri județene	35	53
Baze sportive	499	555

● DIN RÎNDURILE PIONIERILOR — O MAESTRĂ A SPORTULUI LA SENIOARE ● NUMEROȘI RECORDMANI DE JUNIORI LA ATLETISM ● 46 DIN CELE 54 ASOCIAȚII SPORTIVE SINDICALE ORGANIZEAZĂ CURENT CAMPIONATE PROPRII ● TOATE CELE 85 DE ASOCIAȚII SPORTIVE SĂTEȘTI CUNOSC EFERVESCENȚA ÎNTRECERII ● TITLURI NAȚIONALE NUMAI ÎN DISCIPLINE OLIMPICE

În perioada cincinalului care s-a încheiat recent, județul Bihor s-a înscris tot mai cuprinzător în geografia sportivă a României socialiste, printr-o serie de realizări care reflectă preocuparea organelor și organizațiilor sportive de a traduce în viață recomandările conducerii superioare de partid și de stat, prevederile cuprinse în Legea nr. 29, cu privire la dezvoltarea mișcării de educație fizică și sport.

Bun al maselor, puternic ancorat în viața tineretului îndeosebi, sportul și-a făcut simțită tot mai mult prezența, începînd chiar de la cei mai mici cetățeni ai județului nostru, pionierii. Pentru ei a fost organizat un mare număr de concursuri și competiții de masă, în principal la nivelul detașamentelor și unităților de pionieri, așa încît, practic vorbind, *în nici o școală generală din județul Bihor sportul nu mai este o necunoscută. Pretutindeni sînt inițiate întreceri de atletism, gimnastică, volei, baschet, handbal sau fotbal.*

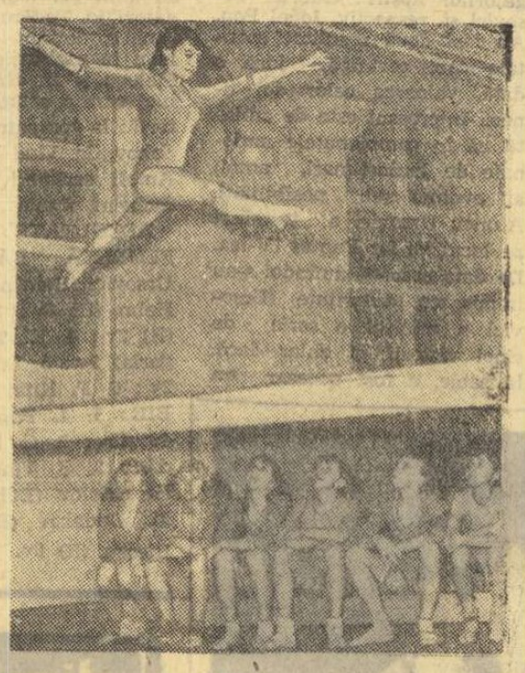

Gimnastele Școlii sportive din Oradea în timpul programului de pregătire

Colaborarea strînsă realizată între organizațiile de pionieri și conducerile școlilor, sprijinul acordat de către toți factorii interesați pentru cuprinderea unui număr cît mai mare de pionieri în activitatea sportivă organizată au avut drept rezultat prezența într-o proporție majoritară a „cravatelor roșii" în activitatea competițională. De un succes binemeritat s-au bucurat întrecerile din cadrul diviziilor de copii, organizate pe localități, cu fază pe județ, la fel ca și acțiunea de inițiere în natație — „Delfin '70" — prilej cu care peste 1 000 de pionieri bihoreni au învățat să înoate.

Ceva mai mult. Sportul pionieresc din județul nostru nu s-a rezumat doar la acțiuni stricte de masă. În multe cazuri au înflorit și mugurii performanței. Exemplul cel mai edificator îl reprezintă pioniera Sorana Prelipceanu, în vîrstă de 13 ani, maestră a sportului și campioană de senioare a țării la sărituri în apă. Confirmînd valoarea ei deosebită, această foarte tînără sportivă din Bihor a ocupat locul 2 la Campionatele Balcanice de sărituri. Un exemplu convingător de afinități cu performanța l-au oferit și echipele de minibaschet ale clubului sportiv Crișul și Școlii sportive, ambele din Oradea, care au cucerit titlul de campioane naționale, doi ani consecutiv, în 1969 și 1970. Demnă de relevat este și comportarea echipei școlii generale din satul Leș, finalistă a campionatului național de radioamatorism. *Existența unor centre de inițiere și pregătire a copiilor pe lîngă cluburi sau mari asociații sportive, conduse de profesori sau antrenori cu o bună calificare, ne creează sentimentul împlinirii în viitorul apropiat a unor goluri în sportul de performanță la nivelul seniorilor.*

În licee și facultăți, sportul constituie, de asemenea, o realitate palpabilă, exprimată în participări masive la campionatele rezervate elevilor, studenților și juniorilor, pornind de la fazele primare — pe clase și ani de studii — și ajungînd nu de puține ori la zone sau în finale naționale.

Un factor care a influențat net (și pozitiv) participarea tineretului studios la fenomenul sportiv l-a reprezentat baza materială, permanent îmbunătățită. În acest sens, exemplul cel mai grăitor ni-l oferă Institutul pedagogic, acest nucleu al unui viitor centru universitar, care beneficiază de amenajări sportive complexe — terenuri și stadioane, săli de sport —, de material necesar instruirii și desfășurării unei activități sportive de masă și de performanță dintre cele mai rodnice. Evident, dacă despre sportul de masă se pot spune multe lucruri bune — fiind vorba de o cuprindere masivă a studenților în diverse competiții, pornind de la Cupa asistenților I, în schimb în domeniul performanței vom releva numai perspective apropiate de a vedea, în prim plan, reprezentanții unor secții ca cele de atletism, volei și fotbal. Clubul universitar Pedagogic Oradea are toate premisele de a ajunge, cît de curînd, o unitate sportivă de prim rang.

Sportul a devenit tot mai mult o realitate și în rîndurile salariaților din uzine și fabrici, din întreprinderile și instituțiile județului. În această privință, este suficient să amintim că dintre cele 54 de asociații sportive sindicale, nu mai puțin de 46 cunosc o activitate continuă, prin organizarea campionatului pe asociație, la cel puțin două discipline. Plecînd de la practicarea gimnasticii în producție (cîteva experimente reușite la Tricotextil și F.C.O. permit acum extinderea acțiunii în cooperativele meșteșugărești orădene, cu peste 5 000 de salariați și ulterior o generalizare pe plan județean pînă la finele acestui an), tinerii salariați pot fi întîlniți, în timpul lor liber, practicînd voleiul sau fotbalul, șahul și tenisul de masă, participînd la drumeții și excursii, la concursuri de orientare turistică. *În anii Cincinalului, mai bine de 65 la sută dintre membrii asociațiilor sportive sindicale ale județului au luat parte la acțiunile de masă amintite, și-au manifestat dorința de a face mișcare, în mod organizat, de a se dedica o oră, două pe zi sportului îndrăgit. Continua sporire a bazei materiale a acestor asociații, consecință a sprijinului substanțial acordat sportului de către U.G.S.R., a contribuit hotărîtor la apropierea salariaților de exercițiul fizic.*

Lucruri pozitive pot fi spuse și cu referire la sportul în mediul rural, în cele 85 de asociații sportive sătești. În Cincinalul care s-a încheiat a crescut simțitor numărul satelor și comunelor ce au ajuns să cunoască emoțiile întrecerii sportive. Avem în vedere îndeosebi sate și comune ca Boianu, Budureasa, Chiștoc, Spinuș, unde sportul era, în trecut, o necunoscută. Acum, asemenea așezări ale județului primesc echipe de la orașe, găzduiesc demonstrații sportive. Ele urmează, astfel, exemplul altor așezări rurale în care sportul este pe cale să-și formeze o tradiție — Borș, Tinca, Sîntandrei, Girișul de Cris, Tobolin etc. Îndrumate de organizațiile U.T.C., asociațiile sportive de la sate sînt în măsură să cunoască o activitate tot mai rodnică.

Fluxul continuu al maselor către sport a favorizat și apariția unor rezultate tot mai frumoase pe firul performanței, îndeosebi la nivelul clubului sportiv Crișul Oradea, care reprezintă unitatea de bază a sportului de performanță din județul Bihor. În acest sens, este de remarcat faptul că *numai în 1970 au fost obținute numeroase titluri naționale, în toate cazurile la discipline olimpice : 8 la sărituri în apă, 7 la lupte și două la natație. În același timp, două dintre echipele Crișului, cea de lupte greco-romane și floretă bărbați, au reintrat în divizia A, în timp ce formația de fotbal, lideră a campionatului diviziei B, vizează reintrarea în primul eșalon valoric. Este de notat, totodată, că numeroși reprezentanți ai județului au făcut sau fac parte din loturile naționale de seniori* (Sorana Prelipceanu-sărituri în apă), *juniori* (Alexandru Szabo-lupte, Alexandru Sătmăreanu-fotbal, Alexandru Bagiu-sărituri în apă) *și chiar olimpic* (Elemer Cocis și Paul Popovici-fotbal).

Iată o prezentare, evident sumară a sportului bihorean în perioada cincinalului de care ne-am despărțit doar de cîteva săptămîni. Ea este totuși edificatoare pentru a scoate în relief pasiunea tineretului din județ pentru exercițiul fizic, pentru sport, faptul că în bugetul de timp liber al majorității tinerilor bihoreni practicarea disciplinei preferate, îndrăgite, este înscrisă ca o activitate organică, aproape cotidiană, ca o modalitate de întreținere a sănătății.

De curînd, am intrat într-un alt Cincinal. Este un Cincinal al salturilor calitative, pe toate planurile, în toate activitățile, deci și în cea sportivă. Este gîndul cu care sportivii și activiștii sportivi din județul nostru au păsit în noul Cincinal, încredințați că toate proiectele, toate visurile lor vor fi împlinite. Îndrumate continuu, sprijinite tot mai substanțial de către comitetul județean de partid, organele și organizațiile sportive din Bihor sînt în măsură să realizeze saltul valoric atît de necesar consolidării prestigiului sportiv al patriei noastre socialiste.

prof. DUMITRU CÎMPEAN
președintele Consiliului județean Bihor pentru educație fizică și sport

„VREAU SĂ ÎNVĂȚ, DEȘI MI SE SPUNE... PROFESORUL"

Constantin! Cine nu-l știe... Subiect de carte — *„I se spune profesorul"* —, motiv de inspirație, după Tokio, pentru un monolog revuistic — *„Sus Costică, jos Costică"* — ceva pus pe rimă, între prețuire și ingratitudine, fostul idol al suporterilor Stelei a devenit (iată nu sînt nici două săptămîni) antrenor, exact în ziua în care el declara presei că vrea să mai joace, la Progresul sau la F.C. Galați.

Îmi spune și acum, la această oră de seară, parcă a destăinuirilor, în această cameră, 325, a Casei Armatei din Brașov unde, în 16 ani bătuți pe muchie, cît a servit cu credință culorile formației militare, a mai petrecute cîteva ierni: *„Mă pregăteam serios, cot la cot cu băieții, cînd m-a chemat șeful clubului: «Ce faci Costică, cum te mai simți?» m-a luat dînsul mai pe ocolite. Și, deodată — propunerea: «Ce-ai zice dacă ai lucra împreună cu Pîști, la echipa întîi?» N-am zis prea multe, nu era simplu de loc, pe moment nu realizam ce înseamnă să te desparți pentru totdeauna de o activitate îndelungată, pe care ai desfășurat-o cu pasiune, de public. Și, totuși, nu eram mihnit. Rămăsesem la... Steaua..."*

— Cum te-au primit băieții?

— *Ca pe unul de-al lor. Cu mulți dintre ei jucasem în echipă, cu ceilalți, tinerii, mai schimbasem cîte o vorbă la antrenamente.*

— Și-apoi?

— *După ce ne-am îmbrățișat și sărutat, am pornit-o împreună la muncă.*

— E mult de lucru la Steaua?

— *Foarte mult. Dacă nu aș fi văzut pe turci timp de un an, acasă la ei, poate n-aș fi făcut diferența. Știți cum se pregătesc? Nu mi-aș fi închipuit niciodată.*

— Spune-mi, te rog, pe ce a pus accentul, la început, noul colectiv de tehnicieni?

— *Pe disciplină. S-a discutat cu fiecare în parte, cu... clasamentul în față. N-a trecut mult, și băieții și-au mai scurtat „favoriții" — îi încurcau la cros! De cîteva seri nici nu prea mai facem controale în camere. Cu toții simt nevoia odihnei după două antrenamente pe zi...*

— ...chiar și Coman?

— *Mai ales el. Este, îndeosebi, „opera" lui nea Victor* (n.n. Victor Dumitrescu, fostul campion și recordman la atletism) *care conduce ședințele noastre de pregătire fizică*

— Și ceilalți factori?

— *Uneori lucrăm separat, alteori simultan — după cum e lecția.*

— Apropo. Proaspăt antrenor fiind, ți-ai întocmit un carnet? Posezi documente?

— *Din acelea cu multe pătrățele și cu multe culori? Încă nu, o să-mi fac. Deocamdată, cînd e vorba, de pildă, de tehnică, corectez pe loc unele deficiențe: o preluare din mers, un volé ...Și cei din conducerea secției și colegul meu, mai virstnic, Ștefan Covaci, toți îmi spun că e mai bine așa. Ceea ce îmi dă mult curaj și mă stimulează în a avea și eu, deși antrenor secund, un punct de vedere*

— Este și cazul. Toată lumea așteaptă ceva și de la... Constantin.

— *Sînt convins de asta. Ne-am sfătuit, iată, ca pentru retur să aducem unele corective în jocul echipei. S-o facem să nu mai acționeze rigid în teren, ci să judece faza, să gîndească mai mult. Joacă, de exemplu, adversarul cu un vîrf sau două în atac, ce rost are să ținem noi, permanent, patru la fund? Se apără ei cu superioritate numerică, eu n-am să pot să-i străpung doar cu Pantea, Iordănescu și Tătaru. Mai îmi trebuie ajutoare din liniile dinapoi. Încă un jucător sau doi, cît va fi necesar. Îmi spun unii, în replică, că „Inter" rezolvă atacul numai cu Jair, Mazzola și Peiro, omițînd că noi, deocamdată, la Steaua, n-avem nici o aripă percutantă care să-ți intre în careu. Și-atunci... Rețineți, vă rog, în retur vom juca cu 5 înaintași, ca pe vremuri*

— Alte idei, ceva modificări în formula de echipă?

— *Atît deocamdată. După ce vom începe jocurile de verificare și omogenizare, vom vedea ce ne vor spune și ele. Mai e timp să vorbim...*

— Spune-mi, atunci, pentru a pune punct dialogului nostru, ce-și propune, ca perspectivă, Constantin, pare-se cel mai tînăr antrenor al diviziei A?

— *Să urmeze cursurile celebrei școli de la Köln. Deși mi se spune... profesorul, vreau să învăț. Ca antrenor, ascultați-mă bine, este mult mai greu. O simt de pe acum...*

G. NICOLAESCU

— FOTBAL —

C.F.R. Cluj a pornit timid în dificila cursă

ÎNSEMNĂRI DE LA ȘEDINȚA DE ANALIZĂ A COMPORTĂRII ECHIPEI ÎN TURUL CAMPIONATULUI

Locul 14; 12 puncte: 20 de goluri marcate și 26 primite; 5 meciuri cîștigate, 2 „egaluri" și 8 înfrîngeri — iată bilanțul echipei C.F.R. Cluj la finele turului. O situație fragilă, supusă analizei în recenta ședință a secției de fotbal.

DEBUT PUȚIN PROMIȚĂTOR

Reactualizînd debutul în actualul campionat, atît raportul prezentat, cît și vorbitorii au relevat — nicidecum spre a motiva situația critică a echipei — unele condiții vitrege: angajarea, în pragul turului, a noului cuplu de antrenori, Eugen Iordache și Gheorghe Naghi, cuplu care cunoștea foarte puțin valoarea jucătorilor, iar timpul presant nu le putea oferi o perioadă de acomodare; necesitatea stringentă de a „curăți" și completa lotul a dus la scoaterea din echipă a jucătorilor Naghel, Coslea și Schwartz, la legitimarea lui T. Popescu, Gh. Mihăilescu și Gh. Ionescu, fără ca aceștia să fi fost încercați, la prelucrarea în grup, de la Universitatea, a lui L. Fanea, G. Nichiti și M. Sîrbu, la transferarea — în extremis — a lui C. Burlacu și M. Lupu de la Minaur Zlatna și, respectiv, Tehnofrig Cluj. Vehiculare de cadre ce anula, cel puțin pentru început, ideea unei omogenități a colectivului!

În fața unui asemenea „teren alunecos", tehnicienii au stabilit două coordonate strategice: asigurarea unei instruiri capabile să ducă la practicarea unui joc realist și formarea unui colectiv sudat.

Două apeluri ce nu au rămas fără ecou, ele găsind în conștiința jucătorilor cele mai fidele interpretări. **„Disciplina și înțelegerea elevilor mei au fost, de altfel, ajutoarele esențiale în formarea și săltarea echipei"** — aprecia, în raportul său, antrenorul Iordache.

ZORILE AU RĂSĂRIT ȘI PENTRU C.F.R.

Cu calm și înțelegere, cu o muncă conștientă și asiduă, C.F.R.-ul a reușit — către a doua jumătate a turului — să-și lepede straiele de timiditate și neîncredere și să-și contureze o personalitate care, în ultimele etape, s-a manifestat pregnant, culminînd cu acea categorică victorie asupra Stelei. **„Dacă turul nu s-ar fi încheiat atunci cînd jucătorii de-abia își intraseră în formă și jucau în vervă, situația noastră în clasament, foarte periculoasă astăzi, ar fi fost cu totul alta"** — mărturisea căpitanul echipei, Soos.

Cîștigînd teren, jucătorii au reușit să se elibereze de teamă, iar echipa s-a salvat în campionatul trecut ca prin urechile acului, noroc că nu s-ar mai putea repeta și în '71. S-a ajuns la un climat de încredere în forțele proprii și la îndepărtarea acelor opresive considerații după care echipa ar fi nespus de modestă, că dispune de un lot foarte șubred, că nu are jucători de gol și nici „stîlpi" în apărare. Toți s-au convins că C.F.R.-ul poate fi o bună echipă de divizia A.

JUCĂTORII POT MAI MULT

Cu 20 de goluri marcate, C.F.R.-ul se situează în clasamentul eficacității pe locul șapte (împreună cu Petrolul), după Dinamo București, Politehnica, Farul, U.T.A., Sport Club Bacău, Steaua. Cu 26 goluri primite, echipa se situează, însă... pe penultimul loc, înaintea omonimei ei din Timișoara.

Reactualizînd golurile primite, s-a spus: **„majoritatea au fost primite din greșeli elementare, tehnice și tactice, care, cu puțină atenție, ar fi putut fi evitate"** și că numai norocul și barele au salvat apărarea de la alte multe goluri.

Avem un atac în vervă, ce ajunge foarte des în fața porții, fără a concretiza, însă, și o apărare penetrabilă, ce s-a lăsat ușor depășită.

Părerea că jucătorii pot să dea mai mult, că au filoane neexplorate încă și că forarea, pe mai departe, a acestora poate scoate la iveală niște mari calități a fost unanimă și tonică, totodată, ea oferind concluzia că nu trebuie să umbli în grădina vecină, ci să-ți cultivi, cu răbdare și pricepere, ceea ce ai tu.

★

Simțul critic obiectiv și lucid, abordarea cu curaj a tuturor problemelor — de la cele de instruire la cele particulare ale jucătorilor — încrederea rațională în forțele proprii, ca și în... viitorul apropiat, iată tonalitățile înregistrate în ședința de analiză a unei echipe care, pornită timid în dificila cursă de întrecere a celor „șaisprezece", și-a găsit, pe parcurs, cadența și chiar dacă după prima parte a competiției se află în ultimul pluton, ea nu va abandona, nicidecum, cursa.

Nușa DEMIAN

NOUTĂȚI DE LA MINERUL BAIA MARE

● În lotul echipei, Coman de la „U" Cluj

Prima noutate: jucătorul Kromeli a devenit și antrenor secund al formației băimărene. Împreună cu profesorul Ioan Barta, el pregătește un lot de 24 de jucători. Antrenamentele au loc de două ori pe zi. Începînd din 14 februarie, sînt preconizate meciuri de pregătire cu echipele băimărene din divizia C, precum și cu Victoria Carei, C.I.L. Gherla, Gloria Bistrița, Crișul Oradea, C.F.R. Cluj, Jiul Petroșani și Universitatea Cluj. Într-o convorbire avută cu antrenorii echipei aceștia ne-au spus că au încheiat acțiunea de reîntinerire a echipei și au format un lot de perspectivă, în care au fost incluși 8 juniori și 5 jucători promovați de la echipe din județ. Vîrsta medie este acum de 21,6 ani. Iată componența lotului: *Moritz, Ziller* (portari), *Kromeli, Condruc, Necula, Docu, Festinger, Ghinea* (fundași), *Szabo, Mihalcic, Radu, Rednic, Szabo II* (mijlocași), *Miculas, Caszoni, Redes, Bohoni, Trifu, Rozsnai IV, Szilagyi, Goller, Sebeștin, Matei* și *Coman* — ultimul venit de la „U" Cluj (înaintași).

Pentru acte de indisciplină, din lotul echipei a fost scos fundașul Dobos.

V. TOHĂTAN, coresp.

În absența titularilor care joacă la ora aceasta în America de Sud, rezervele dinamoviste (printre care și fostul internațional Ilie Datcu, aflat în concediu) se antrenează cu toată conștiinciozitatea
Foto: THEO MACARSCHI

Despre unele remanieri în procesul de joc și antrenament

În legătură cu apropiata reluare a activității competiționale a fotbaliștilor noștri, considerăm util să punem în discuție unele aspecte legate de joc și antrenament, în dorința de a aduce unele îmbunătățiri procesului de pregătire.

Astfel, de foarte mult timp, se susține, uneori cu tărie, că **„cea mai bună apărare este atacul"**! Dacă o astfel de situație a existat ca atare, presupunem că ea se referea la fotbalul de acum cîțiva zeci de ani, cînd apărarea și atacul se confundau, de fapt, cu apărătorii și atacanții de profesie. Astăzi, acest „slogan" își pierde valabilitatea. **Cînd vorbim de ATAC și APĂRARE, trebuie să ne referim la întreaga echipă, luată ca un tot unitar, în sensul că întreg angrenajul se apără și atacă, nemaifiind vorba, în măsură așa de mare, de apărători și atacanți strict specializați.**

După cum se știe, atît apărarea cît și atacul sînt situații tactice fundamentale. Închipuindu-ne că nu sîntem la o lecție teoretică, unde, din motive didactice, ar trebui să le despărțim, ci în timpul unui joc, atît situațiile de apărare cît și cele de atac se succed periodic, cînd la una, cînd la cealaltă echipă. În funcție de jocul respectiv, o echipă poate ataca mai mult, cealaltă apărîndu-se mai mult. În legătură cu timpul cît o echipă are mingea, deci cît timp se află ea în atac, trebuie să arătăm că nu întotdeauna echipele care obțin victoria sînt și cele care joacă efectiv mai mult timp. Faptul nu trebuie să surprindă, deoarece în fotbal nu totul este să posezi mingea mai mult decît adversarul, ci *s-o FOLOSEȘTI MAI FRUCTUOS* decît acesta.

Desigur, sînt numai cîteva exemple care atestă un fapt, și anume acela că o echipă care se vrea bună și ca atare are pretenții în privința rezultatelor ar trebui să pornească de la ideea că atunci cînd se apără trebuie să se apere bine, iar atunci cînd atacă, să atace bine. Dar susținătorii ideii amintite („apărarea cea mai bună este atacul") se pare, nici acum nu fac diferențieri clare, în primul rînd, între atac și atacanți, apărare și apărători, iar, în al doilea rînd, între atacul și apărarea anilor 1950 și 1970.

Într-o discuție recentă, Nunweiller III îmi spunea că lucrurile nu se mai prezintă ca în trecut, bogata lui activitate competițională determinîndu-l să ajungă la concluzia că **„cea mai bună apărare este (de fapt) ...tot apărarea"**, la care, adăugăm noi, și cel mai bun atac își constituie tot atacul (ca situații tactice fundamentale).

Punctul nevralgic în înțelegerea deplină a problemei prezentate îl constituie aportul fizic al jucătorilor. De aceea, în momentul de față, fotbaliștii în general, iar ai noștri în special, vor trebui să alerge mai mult în condiții de efort susținut (ceea ce nu e o afirmație nouă), dar, subliniem noi, în mod OBLIGATORIU atunci cînd fazele de joc impun acest efort.

Este clar că a ataca și a te apăra cu toată echipa nu înseamnă participarea continuă a tuturor jucătorilor la eforturile respective. Acest lucru, în mod practic, nu s-ar putea realiza. **Esența jocului actual constă tocmai în înțelegerea deplină a jocului, în sesizarea situațiilor și, în funcție de acestea, participarea la fazele respective.** Avem de a face, astfel, cu o **drămuire a efortului, în fazele cînd acesta s-ar dovedi inutil.**

La recentul campionat mondial, foarte mulți jucători s-au arătat a fi din acest punct de vedere, la înălțimea reputației lor. Jucătorii respectivi „știu" jocul, îi înțeleg fazele, participînd efectiv **numai la acelea la care își dau seama că aportul lor poate fi eficient, odihnindu-se însă, pur și simplu, în momentele în care jocul nu-i solicită.**

De aici vine, cred, impresia că jucătorii străini participă efectiv la joc, pe tot parcursul celor 90 de minute și, totuși, ei sînt, mai întotdeauna, destul de „proaspeți" în fazele cele mai importante. De fapt, numai ECHIPA, în acceptul ei cel mai general, este prezentă în joc, iar jucătorii participă, dacă putem să spunem așa, **PE RÎND** la joc.

În această privință, fotbalul nostru mai are multe de învățat, chiar dacă, în ultimul timp, am reușit să ne desprindem de mediocritate. F.R. Fotbal face eforturi notabile în acest sens. Ultimele consfătuiri, turneele diferitelor echipe, accentul mai mare, în pregătire, pe pregătirea fizică (cu deosebit simț metodic), vin să ateste aceste preocupări.

Desigur, rămîn „sectoare" neexplorate. Unul dintre acestea ar trebui să fie și restructurarea conținutului perioadelor pregătitoare și competiționale.

Cu riscul de a ne repeta (am mai spus-o într-un articol precedent) vom arăta că, încă de acum cîțiva ani, se tinde către o transmitere treptată de sarcini și mijloace dintr-o perioadă în alta. În cazul nostru, este vorba de un „împrumut" de sarcini și mijloace, din perioada competițională în perioada pregătitoare și invers, adică, de a lucra în perioada pregătitoare cu mijloace din perioada competițională, într-o proporție mult mai mare decît se obișnuia în trecut. În acest sens, perioada pregătitoare propriu-zisă se micșorează, iar perioada precompetițională, a cărei importanță nu mai este cred necesar s-o subliniez, se mărește.

Fenomenul — asemenea apariției antrenamentelor în circuit și cu intervale — a luat naștere mai întîi în sporturile individuale, iar acum este prezent și în sporturile de echipă (cu un număr mare de jocuri oficiale). Turneele de pregătire ale diferitelor echipe (din străinătate și de la noi) nu au apărut întîmplător. Necesitatea de a continua activitatea prin jocuri — după vacanță și o pregătire relativ scurtă ca durată — a determinat restructurarea de care am amintit mai sus.

Legat de aceasta nu trebuie să uităm un lucru: destrămarea deprinderilor (procedeelor) tehnice se realizează treptat, pe etape. La început se sting elementele cele mai fin diferențiate ale deprinderilor, manifestările cele mai perfecționate ale legăturilor de coordonare — adică ceea ce caracterizează măiestria în acțiunile motrice — iar, apoi, se înrăutățește, în mod vădit, mecanismul de bază al deprinderii.

Deci, după o întrerupere, chiar dacă ea nu este totală, de vreo 15—20 de zile, deprinderile legate de minge (deci și de joc) se sting mai repede. Cred că acum apare mai firească necesitatea ca, după o pregătire generală de 10—15 zile, să se intre direct în perioada precompetițională. Așa procedează ECHIPELE MARI, din aproape toate țările și așa procedăm și noi, cu ale noastre, în ultimul timp. Aceste este regimul tuturor vedetelor fotbalului mondial.

ION VOICA
asistent la I.E.F.S.

Loto—Pronosport

ZILNIC, AUTOTURISME LA LOZ ÎN PLIC!

Zilnic, alți și alți participanți se prezintă la Centrala Administrației de Stat Loto-Pronosport spre a-și ridica premiile obținute la Loz în plic.

Iată cîțiva dintre ultimii cîștigători:

— DACIA 1100: Oneiu Vasile — Cluj

— DACIA 1100: Simon Sara — Brașov

— SKODA S. 100: Berechet Nicolae — com. Davidești jud. Argeș

— MOSKVICI 408: Șerban Aurel — com. Tătaru jud Brăila

— FIAT 850: Cojocaru Ioan — Deva

— FIAT 850: Mustață M Gheorghe — Strehaia jud. Mehedinți

— MOSKVICI 408: Avrigeanu Viorel — Ploiești

— MOSKVICI 408: Șerban Petru — Turda

— TRABANT 601: Filip Alexandru — com. Bobîlna Maia jud. Cluj ș.a.

Participînd în orice ocazie la Loz în plic puteți cîștiga premii în autoturisme și bani în valoare de 20.000 lei, 10.000 lei, 5.000 lei, 2.000 lei, 1.000 lei, 500 lei ș.a.

TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO — 26 IANUARIE 1971

Marți 26 ianuarie a.c. va avea loc tragerea excepțională Loto la care se atribue în număr NELIMITAT:

● Autoturisme DACIA 1300 și FIAT 850;

● Excursii în UNGARIA — CEHOSLOVACIA, R.D. GERMANĂ și POLONIA cu autocarul (cca. 17 zile);

● Excursii în AUSTRIA cu avionul (cca. 8 zile);

● Premii în numerar de valoare variabilă;

● Premii fixe în bani.

Cu variantele de 15 lei participați la toate extragerile.